

Theocritus

Periochai Pantn Eidyllin Theokritu: Kai Tina ellenika epigrammata

Rostochii: Myliander, 1565

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn176317834X>

Druck Freier Zugang

Cc- 1820 (27) 22

ΠΕΡΙΟΧΑΙ

ΠΑΝΤΩΝ ΕΙΔΥΛΛΙΩΝ ΘΕΟΨ

ΚΡΙΤΟΥ: ΚΑΙ ΤΙΝΑ ΕΛΛΗ

νικά ἐπιγράμματα.

IOSEPHI WURTZ
LERI.

ὁ συγγραφεὺς τῶν Ἀναγνώσῃ.

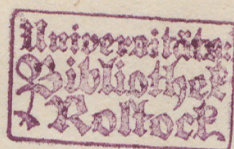
Μικρὰ τὰ δ' ὅτι ἐφης, ἢ ποιήναι: μικρὰ μὲν δὲ
ποιήναι: σμικρὰ δ' αὖ πῶς μεγάλως ἐρέω,
ποιήναι πωροδῶν; τίς ποίησις μικρολογεῖ;
ποιήναι δὲ πωροδῶν: μικρολογεῖ ἢ μικροῖς.
Ποιήναι ἢ μεγάλως μεγάλων πόδεσσι μεγάλους
Σποδῶν, ῥέσει δ' ὅλγων ὀλίγα.
Νυνὶ δὲ κ' ἄλλο ξύνες: πωροδῶν τε πιν' ἀναγνώσ
ποιήναι, κ' αὖ μεγάλα σμικρὰ ἐνὶ τῇδε βίβλῳ,
Εἰ ἢ μὴ: ἐλε μικρὸν ἐμπης εἰς ἀκρον ἰκάνει
Γαῖς ὀλίγη: καὶ ἡμεῖς πασι χεῖρ' ἔμεναι.

Εὐτυπῶν γὰρ τῶν τῇ μεγαπολιτῇ ῥωσική
πρὸς σεφάτω κυλιάνδρῳ.

ἔτφ α. φ. ξ.

1

1132

ILLVSTRISSI

MO PRINCIPI AC DO-

MINO, DOMINO IOANNI ALBERTO, DV-

ci Megapolensi, Principi uetustæ gentis

Henetæ in littore Balthico, Comiti

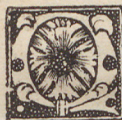
Suerinensi, domino Stargardio-

rum ac Rostochiensium, do-

mino suo clemen-

tissimo.

S. D.

VI HOC SPECTANT, CLEMEN-
tissime Princeps, ut laboribus suis regum gloriam
illustrent: eorum opera insignia, lectissima, &
omnibus numeris perfecta esse oportet: quod qui
non laborant, & tamen illud aut agunt aut agere se gloriantur,
eos in singularis stoliditatis, temeritatis, extremæq; impruden-
tiæ crimen incurrere necesse est. Vt huc non respicerem, fecit
tenuitas ingenij mei, & T. C. nomen, antè cum aliorum monu-
mentis tum suo splendore celeberrimum. Tamen ad T. C. alio
quid uigiliarum mearum mittendum esse putavi: idq; potissis-
imum hanc ob causam, ut T. C. rationem quoq; meæ Professio-
nis redderem, quanquam quotidianæ quoq; operæ de hac testan-
tur. Quo cum solum spectarem, non putavi referre, quantum
esset, quod ederem, sed quibus uigilijs, quoq; studio factum.
Neque etiam dubito, quin licet hæc opella pertenuis sit, & ob
paucitatem paginarum & ex rei argumento & ex facultate

A 2

scribendi

scribendi mea, quam nullam ferè esse lubens agnosco, tamen
T. C. eam non inuitè uisura esset neq; improbatura. Secutus
etiam sum aliorum Professorum exempla, quanquam quidam
maiora opera ediderint. Eorum uerò omnium industriam
& diligentiam & meos quoque conatus cum hactenus semper
probauerit T. C. eam etiam hosce qualescunq; accepturam,
meorumq; uigiliarum exempla, haud grauatim inspe-
cturam spero. Me deniq; T. C. trado, tuamq; C.
auctori imperiorum regumq; principi com-
mendo. Hic faxit ut diu benèq; te duce
& patrono, pietas, uirtus, resp.
litteræq; floreat. E schola
T. C. Rostochiana. Cal.
Ianuarij inchoantibus
annum salutis
nostræ

R S G S.

T. C.

addictissimus,

IOSEPHVS VVURTZLERVS
artis medicæ L. Physices
ac græcarum literarum
in Schola Rosto-
chensi Lector.

NEPIO

ΠΕΡΙΟΧΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΘΕΟ-
ΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΩΝ, ΕΚΑ-

στοις περὶ αἰσῶν ἐκκλησιῶν, τὴν φιλελλήνων
ἐν τῇ τῇ μεγαπολιτῇ ῥοσοχίαν
χολῇ ἐνεκα, ὑπὸ τῷ ἐργῷ
νὸν ἔκτεθεντα.

Α. Μάνθανε πῶς, φλεχθεὶς ὑπὸ ὀρώδους γάρσε διδάσ-
δάφνης, ὅση δύναμις συγγῆ ὀρώδους ἔφν: (κῆ
μάνθανε ὅ φύγε πῶς φρονίμως περὶ πείσεως ἀλεγχνόν
μῆδε λῆν ἀλόγως, θηρίου ὡς, ἐβέλεις.

Β. Εὖ ἐδίδαξα τέχνην μαγικὴν καὶ φάρμακα τρύχα
μαινομένην συγγῆ πῶς ὀρώδους γυνή
Αἱ βιαῶντ' ἔβη ἐνὶ πατρίσιν ἡμετέρισιν
ἱερῶς οἰσιν δύνει μαινομένησι φρεσίν.

Γ. Δανὸς ὀρώς, ὅφρα νόσθ' ἡγὰρ τοιμὸς ἔργον
καὶ τὸ δ' αὖ ἐδέης ποιμνίθ' ἐν σμάτος.
ἱερῶς ὀρώς παίδων, ἡγὰρ ποιμνί, αὐτὰρ ἀέδεις
μῶς τε νύμφη πολλὰ μὲν μαφιδίως.

Δ. Μή τι πολυπράγμων ἀμέλῃ σῶν: ἥντι ἐπίτη
τοῦδ' ἔρδεις αἰὲς ἢ καθόλου δύνασαι.
ἡνίδ' ὁ μὲν ποιμνί δῖον ἀμέλῃσιν ἀπελθών,
μήδ' ἄρ' αὖ θκυμάσσης, εἰ μάλ' αὖ δυνυχί.

Ε. Πολλάκ' ἐτίμησιν μῶσαι τίνα φῶτα χερσίν
οἷς μηδεμίαν τῶσδ' ἀπέδωκε χερσίν.

Α 3

Πολλάκ' αὖ

πολλάκι δ' ἄν' ὀρθῶς ἀγαθὸς κλέον' ἀνδρα διδάξας,
εἴλωφ' ἐδεμίαν, ἥς ἄν' ἐδ' εἴτο, χάριν.

σ. μή τις ἄγροίμῳ ἔοι ὅτε τις τῇ λυπρῇσι πένθει,
ἤγχι πόντος ὅισι τάλατ' ἐπ' ἅπαντα μάττω.
μήτε πάλιν φιλίης φιλίῳ, ἥς ἔσπευε τρύφῃ
ἰδίῳ δέτ' ἀρχαῖον: τῷ κατὰ σκαυτὸν ἔλα.

ζ. Αἰνῶ φρασιδαιμόνθ' ὁ θεόλεκτος ἀντιγνήτῃ
τοῖν πρὸ ξανθοῦ χοῖν ξένια ξανθ' ἔχῃ.
κ' ἔγν' ξανθοῖχοι, εἰ μὲν ξένοι, ἔμμοροι πικρῇ,
ὡς ἀγαθὸν δ' ἀγαθὸς ξανθοῖχοιο τυχεῖν.

η. Χωρῶν νικηθέντα πάρ' ἄλλας διανόν' ἐτυκτο,
καὶ νίκη τοῖσι ποιμέσιν ἡδὺ ἔφν.
νικᾷ μὲν δάφνης καὶ χαίρει: κ' ἄνθε μινάλας
λυπᾷται ὡδ' ὅν τῇ δ' ἀπολεπόμηνθ'.

θ. δάφνης τρι κορύναυ μὲν ἔχει, σρόμβος δὲ μινάλας
οσφάκον, ἅπαντες βεκολεῖόντι μέλθ'.
ὡς φίλαι ἀονίδες. σῶς δ' ἔδην κίρην,
οὔτινας αἰ ληνὸς θῆ' ἀπορῶσι κόρραι.

ι. ἱρθ' αἶρεθ' ὄρᾳ: κ' εἰμὴ καλὰ πάντα πείρα
Συν διανῇ πρηνῇ, ἱρθ' αἶρεθ' ὄρᾳ.
εἰ δὲ γαμῶν ἐθέλεις πεφύλαξο γαμῶσαι ἀκοῖτιν
δειπνολόχον, τίσδ' ἔρίγιον ἄλλο πείρα.

ια. πάντες ἀνυλτοπέδισιν ὄρως ἔσθ' οὐδ' ἐθέλεις,
ἥπιοι ἀνδράπων ἡδὲ καὶ ὡμοφάγαι.

οὐχί

οὐχὶ φιλεῖ κ' ὤμους κύνεσσιν, διὸς ἐκ ἀλεγιζοῦ
Γαῖδα, καὶ ἀέθρα θιάδε κυρόμενον.

16. Τοιαῦτά μιν φιλοῦν νῦν γ' ἰθάδε μάντις ἐπαινᾷ
ἥ τις παυσὶν ἔλγῃ τ' ἔξ ἀπαλῶν ὀνύχων.
Εἰς βεβαιοτόρα τρεῖς συλῆν. ἔδε γὰρ αὐτῶν
ἡ χόρον ἢ πικρὸν ἐκιδίως ἔλυσεν.
17. Καίεται γ' ἱερὰ δὴ σφόδρα τυρένθι ἥρωσ
καί πορ' ἐνὶ πολέμοις ὄζ' ἀρῆθ' ἑώρ:
πάντων δ' ἡ ἱερὰ τέλ' ὁ δῶρος: ἐκράτησε γὰρ αὐτὸς
τοῦδ', ὃς ὑποδρέτρως παῖδ' ἐφίλησεν ὕλαν.
18. Φοῖβον ὃ τις βασιλεὺς εἴ μῦσας δέξεται οἴκῳ
ἐλαχ' ὅδ' ὅ γ' ἐνθεῖς ὑποσπύνοισι κλέθ'.
μάστιγες ἐμοὶ φιλάδελφοι ἀναξ' αἰγυπῆθ' εἴη
τρεῖς βίον εἰσαὲ περὶ δὲ πάρεχον.
19. Δεὴν ἅπασιν ἔω, τίδ' ἀνὴρ; τίδε λαῶνδ' ἀκοίτῃς,
Γερνῶσ' ὅ γ' τοῖσιν σφιν φίλα τέκνα βίῃ:
Ἀρσινόη τόδε δαίμωνισιν κατ' ἀδώνιδ' ὄρεται
ἐν τῇ συζυγίῃ ὡς καλὸν εὐτελέην;
20. Οἵ μοι ἀτίμητοι μῦσαι θνητοῖσιν ἔασιν
οὔτι πάλας, καὶ νῦν τ' αὐτόγε μεμφόμεθα.
Χρήματ' αἰδῶσιν πάντες καὶ κτήματ' αἰδῶσι:
τιμῶσιν γ' οἴλῃς μάντιας ἀθάνατοι.
21. Μητρόθεν ἢν πολέμαϊθ' ἀφ' ἡρακλῆθ' ἀγαυοῖ,
κ' αὐτὸς ὑπὲρ πάντων λάμψῃν ἐν ἀφῆθ',
Ἰόνεσσιν

Τὸν γὰρ μὴ μῆσαι γλυκερὴ πύσιν αἰοιδή·
Αἵτινός τ' ὕμνοισιν πάντα λεγέσθ' ἀγαθόν.

18. Ὡς μάλαρ ὅς καλῶ γήμῃσι· κακὰρ τὸρ ὅτ' ὅς
ὅσις ἀγνὸς κέρης ἰδὲ ἀγαθὸς ἔτυχεν·
Τύνδαρις δ' ὁμοφύγ' ἐμὴ· ἰδὲ ἦν ἐχέφρων
Κύθισσ' ἣν ἱερὰ δὴ αἶχλα μαχλοσύνῃς.

19. Ὡς τέθνηκε βίωρ, πᾶσαν μύροντο κατ' αἶαν
πάντα, καὶ ἐμπλυνθῆν λουγαλίοιο γόος.
Ὡς μάλαρες τεχνῶν σοφίῃσι διαήμενοι· ἀνδρες
τοῦτος ἐδεμὴν ἔλε βίην θανάτου.

Κ. Ἡρώσων θυρώπῳ Ζεὺς ὥσγε λέγῃσι ποικιλίᾳ
Τίς Ζεὺς; εἰς εἶδ', ἔ γάρ θεὸς ὅτ' ὅς ἔοι.
Αγνὸς ἔφην ὁ Ζεὺς. πῶς μάντισι ψεύδεα βάλλει
Ἡρώλου; εἰς ἐχέην τὸν δία λοιδορεῖται.

Κα. Καιρὸς δ' ὥρῃα φέρει, καιρὸν φύγει ἢ τότε φεύγει
αὐτομάτως ἀπὸ σοῦ αὐτίκα δεινὸς ὄφως,
τίσθ' ὁ ὄφως; διαμάτωρ θνητῶν βασιλεύωνται ἄλλων
αἰδέει μὲν τοὶ ταῦτά γε Σιμηχίδης.

Κβ. Ἡδὺ βροτοῖσι διπλῶν· τὸ μὲν αἰὲ ἡδὺ πέφυκον·
Ἄλλο δ' ἔπειτα πικρὸν. φύγει δὲ ἡδὺ πικρὸν.
Τὸ τόγε νοθεύει ἀφροδίτης φίλτατος ὕψος,
οὐ γὰρ ὀλίγη κένθω πρῶσε μέλιος ὀλίγον.

Κγ. Πάντ' ὡς γῆς ὁπόσ' ὄρεϊ κυλίνδεται γῆθα καὶ γῆθα
οὐδέτ' ἦν θνητοῖς πῶτε βέβαιον ἔφην·
χρῆματ' αἶα

καί τε βορέως τέκε τέκε ἐδδὸν λυπειγχεύας·
ἡδ' ἐπὶ τῇ ἀλόγων θνητὰ τέκε φῶς.

Λ. ποιέσι Σιμυχίδης ἄσας μελιπδέας ὕμνος,
ἦρ συνέχεα φέρεσι φίλε λητοῖδην,
πᾶς αὖρ ὅς ἐξ ὄργης μάλαρ εἰς τὴν νόσον ἦεντες
αἰψὰ μάλα προφέρεις δίδρα χάριτε θεῶ.

Λα. Αμφιβρονιάδης κατὰ πόργ' ἀπὸ πασιδὸς ἀνδρῶν
ἠυφύδην ὠδὴς πῖσος, ἀπὸ θυδὺ νοοῖς.
τῇ δὲ δαχὴ ἀγαγοῖτο νέε· μάλαρ, ὅστις αἰεὶ
πυθόμενον γλυκερὰς ἠγεμόνον δαδάχε.

Λβ. Ζῆς ἐπὶ ἀλκείδης ἐλέε· ὅς δ' ἀλοῖσιν ἀμυνεῖ
πατρικέον ἢ παλάμη θνητὰ κτενάμενον·
νυνὶ δ' ἀλεξικάλεο θνητοῖς τις ἐλόυσσῃ ἡμῶν
αἰὼς ἥρώων πᾶσ' ἀπόλωλε φύσις.

Λγ. Ωλεῖ δὲ πρῶτος ὀλιγορέας τὸ γάλαχος
τῶν ὀλιγορέας πᾶς τις ὀλοῖ· ἀγαθὸν
Δυσσεβέων ἱερὸν ἀμελεῖν χρεὶ τῇ ἡ δὲ δαίμων
οὐκ ἀμελεῖν· μάλαρ ἔειπ' ὅς τε δίκαια νοεῖ.

Λδ. Οἰκῶν γυνὴ δὲ καὶ οἶκον ἀπαντὰ φυλάττει
Κρεῖδ' ἡ τέκεσ' ἀφροσιώας ἀλόχω.
ἔρρετω ἔτις ἐφ' ἄχρεις τ' ὀλέτερά τε οἶκος
εἴν' ὀφέλει χρεῖας ὠφελίμην χάρις.

Λε. Πολλοὶ πελιπόδ' ἡ γνάμν' ἴχθουσι πολῖται·
τέκοντες θυφίετα πανδ' ἀπὸν φιλίας,
τὴν αἰ

τὴν αὖ θηιδίως λύσας, ὧν δὴ γῆϑ' αἰχρὲν
Γάρ συγέω. εἴη μοι φίλθ' εἰς ὕασι.

Λς. Πολλάκι μαχλοσύνῃ συγῶνι κέραισιρ ὀπποδῆ
καὶ κενὸν ἔδ' ἀγνῆς ἔνομα πῆθενικῆς.
Σπέρματος ἐν τοῖδε καλὸν ποτὲ ῥίγιον ἀμῶς,
Σπῆρε καλ' ὅφρ' ἀγαθὸν καρπὸν ἔχῃς θέρεθ'.

Εἰς ἀναγινῶσιν καὶ βῆηγῆ-
σιν τοῦ θεοκρίτου.

Τὰν ἀρετῶν καὶ τὰν σοφίαν νηῶντι χελώναι
Φαντὶ συραλοσίω πνὶ ῥήματι: ὦ νεανίσκοι
Αἴμεις παιδείας, οἱ ἀποδ' ἀποσύνδον ὕασι
Τὰν θέαν ἀρετῶν καὶ τὰν σοφίαν πολυόλθον
Ζητῶμεν ἀποδῶ γῆι τῆς βίβλοισι παλαιῶν,
Κόρδαλέας τε τέχνας πολιμμάτων τε χελώνας
Αφροσι καλλέποισιν. ἐγὼ δ' ἐνὶ ἀγεμόνεσι
Πιερίδων τῆς ναμῶντος ἀγνῶμα ὀδῶν
Ἄλλο συραλοσίον κῆ λῆσῶν ῥήμα διδ' ἀφῶν.
Ὡδῶς βοκολικῆς μάθεθ', αἱ καὶ ἑαπὶν ἀρίστα
Ἀδῆσάτ' ὑμῖν καὶ ὠφελίμαι πῆρα θνατοῖς
Οὔτθ' συμμιχίδας δύο καδιδέκνυνσι βροτῶσι
Πράτα, μὴ γ' ὀθνατοῖσιρ ὀρώτας ἀδ' αδυχέτως:
Οἶαν τὸρ πωλῶν ἑ διὸν πῆμα φέροντι.
Καὶ γὰρ ἔχει γλυκῆρόντι κύπρις καὶ πικρὸν γ' αὐτᾶ
Δύτορον ἀείδῃ λῆσανας ἐλκωνίδθ' ὕδωρ
Εὐθεορ: ὦ ὑμεῖς χέλη καὶ σῆβα πάντη
Βάβαντες, καθεσθῶντ' ἔσσεσθε κῆ ἀγλαόμορφοι.

Δύτῃ ἣ καὶ μόχθῳ ὀλίγον φέρεται· αὐτὴν αἰεὶ
τῷ παλινμάχῳ πόνῳ ἐνέσσει· ἀμοιβήν.

ΤΟΙΣ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΕΡΩ-
ΜΕΝΟΙΣ ΝΕΑΝΙΣΚΟΙΣ.

Ζηὸς θυγατὸρ μῦσαι, θεαὶ ἀγλαόμορφοι,
ὅν ἰδὼν διδασκῶ ἑποφύῃ θυγέμεθ' εἶν·
πανσέπῃς ἀρετ' ἐθέλεισ' ἐπίσταντο ἑδναί
Διοσάει πρὸς σφίσι· ὑμῶν ἀτραπιδοῖσιν ἄγασιν,
τοιαῖσδ' ἡγεμόνοισιν ἐπώμεθα, μὴ τι πλανώμεθα
ἐκτὸς ὁδοῦ· ἡγήσονται ἄμμι βῆ ἡδεα λειονα
καὶ βίον ἀνδρώπων, καὶ βαλὰς, θυετὶ λυγρῇ
ἢ φύσιν εἰς κρυφίῳ· φύσεως μυστήρια γινώσκει
χ' ἡμεῖς βολώμεθα· φύσις δ' ἀπὸ γῆς δὲ ὅλνυται
ἑδλὰς ἀλκιδάας θεαῖς παραπίδουσι αἰετῇ.
τῷ ἣ πρόπῳ σφοῖ ἦσαν ἀναξαγόρασε, πλάττωσε
Γυθαγόρας, καὶ ἀριστέλης, ὅσοι τε μετ' αὐτῶν
εὐδαιμόνιοι ἐγένοντο, οὗτοι εἰς τὸ ὄνομαζοι.
τῶν δὲ βαίνωμεν γ' ἵχθυον, εἰ ἣ δολὴ ταύροι
εἶναι παγκάλειπον, φρονέει εὖ· ἢ κακίῃ καὶ
αἰὲρ ἥϊδιον· χαλεπὸς δ' ἀρετ' ἐφόμῃ δέην.

Εἰς Ἡσίοδον.

Εἴγε τις ἀσκηαῖς πολυδαίδαλα μάμπῃ δόξα
Νῦν βόλοιο μαδῶν· ὀρθῶς φρεσὶν ἦσι μελαινά·
καὶ γὰρ ὁ ποιητὴς ὅν μῦσαι ἐξεδίδασκον
οἰκαστὴ γλυκυρὰς ἢ ἀσμάτῃ θεσπελ' ἀέδων.

Αἰόλα

Αἰδέσθαι μὲν γὰρ θεῶς ἰσχυροὺς ἐκτελέωντες
οὐκ ἔστιν ἔτι καὶ ὁρθῶς δοῦναι καὶ ἀρετῇ
ὡς πάντοτε καὶ ἀσμενῶς ὡς ἀρετῇ
ἐν θνητοῖς λάμπων διαγῆς διδασκόμενα ζωῶν.
Εἴπα ἡ σ' οἰκονομεῖν καὶ εἰλεσθ' ὅργα διδασκόμενα,
ἐξ ὧν πάντα ἔχῃς, ὡς καὶ πάντας ἰκάνῃς.
Ταῦτα μὲν ἐν ἡμετέροις καὶ ἰδμεναι ὅχι ποθεν οὐ
εἶναι, καὶ καλλίστου ἐν θνητοῖσι οὐκ ἔστιν;
εἶδ' ἄγνοῦς τάδε πάῃ, καὶ τῇ βίβλῳ ἡσυχάζειν
νῦν ἐθέλῃς γινώσκειν: τὸ ἡ γὰρ πάντα ῥά σ' ἔστιν
καὶ γὰρ τοῖς οἰσὶν ἐθέλοντις φῶς ἐθέλοντι,
ταῦτ' ἐν μάχῃ, ἐκμανθύνοντο ἄλλοι.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥΝ

ΔΟΣ ΕΝΩΜΑΣ ΠΡΟΣ

αὐτὸν νέους.

Ηθεῶν ζωῶν τε καὶ πᾶσι φίλτατε κόσμῳ
πῶς ἡ δέου καὶ καὶ ἡμετέροις; τὸ μὲν δ' οὐ διδασκόμενα
τοῖς καλλίστοις λόγοις, ὅς πάντοτε ἀνδρῶν ὁρῶνται
ἡδέως: ἔτι γὰρ ἔστιν τοῖς φύσιν οἰοῦνται ἄλλοις.
Αλλά γ' ὅσον σ' ἄλλοι πολλὸν ῥά σ' ἔστιν, ἡμετέροις
οὐκ ἔστιν, ὁ φίλος τῶν περὶ δεσποῖν, θεοῖς.
Τὸ δὲ γὰρ καὶ ἐπέεσι σοφοῖς ἐν βίβλοις
χρῶνται ἀριστέλῃσι πλάτωνι. σὺ δ' αὐτῷ ὁπῶς
ἀπλῶς διελύναντα ἀρετῇ καὶ θέλει λα ὅργα:
ἡμετέροις δ' οὐκ ἔστιν καὶ γὰρ νῦν αὐτῇ ἀνοίξω
φωνῇ ἐμῇ, καὶ ἐνιστάτω τῶν σῶν πρὸς πᾶσι
ἀμφοτέρω καὶ τῶν φοίβῃς πανάκτα ἀναλίσκω.

B 3

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΩΝ ΧΡΥΣΩΝ

ΤΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ ΕΡΩΝ

ῥήγισιν.

Χρύσος ἔφυ κέλυσον ἐνὶ θνητοῖσιν ὄνειαρ,
 ἔλκεθ' ἢ μορφῇ κάλλετ' εἰς ὅψιν ἀπαντας·
 ὥστε φιλοχρῆστος γίνεσθαι πλείονας ἀνδρας,
 ἢ ἢ πρᾶν πελάγη πολυκινδύνοιο θαλάσσης,
 ἢ δὲ πλανᾶν κατὰ γῆν πολυχρῆστος ἔνεκα πλοῦτος.
 Αἰθε' ἢ καὶ πρᾶπίδων ληΐων ἀγένορα χρυσόν
 ζωοδότην τε, λυβερνυτῆν τε βίον ἐνὶ θνητοῖς,
 τοῦ δ' ὀλίγοι φιλέουσιν. ὑμεῖς ἢ φιλεῖτε μάλιστα
 οἰσταντοὺς ἀρετῇ στυγαγαγέμεναι βροτῆς·
 ἡνὶδὲ πυθαγόραο ἔπη ὅσον γινώσκει χρυσόν
 κλύουσιν νεανίσκοι· ὑμεῖς ἄρ' αὖ τόνδε λαβόντες
 προφρονέως, (πρὶν γάρ· καὶ ὑμῖν νῦν ἡγεμονεύσω)
 κησεσθε χρυσόν, καὶ αὐτοὶ χρύσειοι ἔσεσθε.

ΕΙΣ ΤΑ ΦΩΛΥΛΙΔΟΥ.

Καὶ τὰς φωλυλίδας γνώμας, ὥς ἀξίαι εἶσιν
 μανθάνομεν· καὶ ταῦτα δὲ βίῳ ἀρμόζομεν ἡμᾶς.
 ὡς εἰκός· τὰ δ' ἀρίστα παρέπη τίς μεσοπόλοισιν
 γινώσκει καὶ πρᾶτ' αὖ πολλὸν λαόν· αἱ δὲ σωφρόνους.
 Φωλυλίδης φύσεως μετρίαι θεῖα δὴ δάσκει.
 Εἰ ἢ φύσει ἐπόμεδα πλάνη βροτῶν ὅτιν' ἐμαρψεν
 κἀδ' ἀπὸ μωσέως λαδίων ἔληφεν ἐφελμέων·
 Μωσῆς, ἐβραῖος νῶ, ῥήματα ἐκκινύζων

Υμνῶν

Υμῖν δ' ἂν ἀφθονίη τάδε δέξω : ἢν ἐδέλῃτε
Νῶν προσηχθῆν, κατὰ πόρ δ' αἶ, καὶ ὡς ἐώδατε τὸ πρῶν
Κ' αὐτὸς χρησόμενθ' διδάχῃτε πόνῳ τε λίσσω
Γνωμογράφος : ἡμῖν δ' εἰς ὕσθρον ἄλλα μελίσσει.

ΕΙΣ ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑ:
ΧΙΑΝ ΟΜΗΡΟΥ.

Ὡς Νέοι ὕμνῳ πατόρων βλασμήματα, ἀποδοῖ
Μανθάνετε γλώσσας, ἐνὶ ταῖς ῥιπότητον ὄντας
Γαυθῶν ἀρετῇ, θείης σοφίης κέντυται.
Μᾶλλον δ' ἔλλινον. καὶ γὰρ ἔλλινον ἀρίστοι
Τῶν ἄλλων τελέθουσι διδασκάλου. οἷδε γὰρ ἔδ' ἔν
Οὐχὶ μαθὼν τέχνας παρ' ἀνθρώπων. αὐτὰρ ἔγωγε
Ἐξηγησόμενθ' βατράχους καὶ μῦθους Ὀμήρου
Δέξω ὑμῖν γλώσσας βωβίλιν' ἢν ἴσδε γέλοιους.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΦΟΡΙΣΜΟΥΣ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Καὶ ὁρῶντες φύσεως μυστήρια πάσης
Οἷον δευροσίμῳ μὲνθ' ἀλεσοίμην.
Ὡς νόσους χαλεπὰς τέχνη πολυίδιμον ἀπέργει
Ἡδὲ καλῶν θνητῶν ὡς πῦρ ἔξ' αἰθέρος.
Αὐτὸς δ' ἐγχαίρει θνητοῖς σωτήριον, ἀφ' ὧν πόρ
Τῶν τε φύσιν μαθεῖς, ἡδὲτ' ἀλεσοίμην.

ΠΡΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΝΔΟΞΟΤΑΤΟΝ
ΤΩΝ ΜΕΓΑΡΟΛΙΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΑ
ΙΩΑΝΝΗΝ ΑΛΒΕΡΤΟΝ &c.

Εκ τινὸς ἀρξώμαι· ποῦ λήξω δύκλεις ἀρχῇ,
σὸ ὄνομα αἰδέσθω; πᾶς γὰρ μοι μνεί' αἰδέσθω.
Μὲν γὰρ αἰνίσω μεγάλων ἀρχῶν ἀνάκτωρ,
ἐξ ὧν ἐβλάσθης ἐὼν πάνυ ἄξι' αὐτῇ
καὶ μέσθω, εἰ μὲν τλαίης ποτε ταῦτα λέγειν;
Μὲν γε φιλοπόλεμος λαὸς οἷς γῆρας ἀνάσσεις
ἐνθάδ' ἢ ἀγίαλῳ τῷ βαλθικῷ ὠκεανοῖο.
Μὲν σέθεν ἀνδρείων κραδίη, ἢ ἀγύνορα θυμὸν
ἐν δ' αἰνοῖς πολέμοις ἐπέκλειον ἡρώεσσι;
Μὲν ἄλλω ἀρετῇ ἢ σῶς φρεσὶν ἐσκέψαι,
τῇ δ' ἀπερεσίῳ θείας ἀπινδύρας ἰάλλων;
Μὲν σοφίῳ τῇ μὴ ὑπὲρ ἄλλων μῆσαι ἐκόςμην
αἱ ἐλικωνιάδων μεγάλα διὸς ἐλεγεῖα;
οὐκ εἶδ'. ἔν τῷ δ' ἔχ' ὅτι μοι πάρα μνεία ἐπέμ
πάντα δ' ἐδ' μεγαλοῖσιν, ἐγὼ δέ σε θαυμάζοιμι
ἐνδύθην γὰρ παρὰ πύσιν, σιγῇ. σύ γινωθι ἢ σιγῇ
τοῖ' ἐὼν. ποῦ σὸ δέθ' ἅπας νῦν κόσμος αἰδέσθ
κὼ ποτε σιγήσει ποῦ σὸ βίῳ δ' ἀνάκτωρ.
Τύνη δ' ὦ βασιλεῦ μεγάλων με πάντοτ' ἀέξοις
δόξαν ἐύκλειντε. τὸ δ' ὅτι, σαυτῷ ὁπώδε
ἰχθυα σοὶ βαίνων, ἐν ἔρξας πάντοτε θνητῶν,
Γερμανῶν ἄλλος, μάλλον δέ γε σέο πολίτας
πλεπίζων σοφίῳ ἀρετῇ δυνάμειονίη,
ταῦτα περὶ ζώοντος νῦν ζωῶσι βροτοῖσιν
ζωὸς ἐὼν ζῆσθε καὶ ὁμιλόγοισι ὁπάζων,
τῶν δυνάμεν

τῆς θυόργειας ἔβελπον ἄλλο γένειοι·
οὐδέ γε θεότορον, πᾶς γὰρ θεὸς ἐστὶν ἀνακτοῦ
Αἰγὸν ἀλεξιπύρου, ἧν ἀργαλείοισι καλεῖσι
Θέοι σωπύρου μορόπων, κοσμήτορες ἀνδρῶν.

ΓΡΟΣ ΑΝΔΡΕΙΑΝ ΜΥΛΙΟΝ ΑΝ
ΔΡΑ ΑΡΕΤΗ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΙΗ ΣΟΦΙΑ
ὑπορέχουσα, τὴν τοι τῇ μεγαπολιτῇ ἀρ-
χούτῃ ὑπεβοιάτῃ ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΛ-
ΒΕΡΤΟΥ σύμβουλον πι-
στότατον.

Μυλὶε φῶς μυστῶν, σείε γμ' ἐν ἐπὶ δὲ αἶας,
φοῖβε δρεσμα, κορὴν ἄλλαν ἰοσιφάνων.
οἷόν νεπαρίω ἐδὼς ἐνὶ ἀνδράσιν οἰκῶ.
ἦ δὲ πόρι κλέω, οἷόν ἀπ' ὅσων ἰός.
τοῖς μὲν τοῖ ἐγὼ νῦν σε πρὸς πῆρυξον αἰοῖ δὴ·
τὸτόγ' ἐνὶ πρᾶπίδεσ' ἀμυγδαλοῖς ἀπορῶ.
ὦς μὴ ἐς κόλασας πεσέων ὑπόνοιαν, δρεῖντε
ὦς δύνάμει θνητοῖς σὸν κλέον ἀθάνατον.
οὐδὲ διωκτέω, ἔδ' αὐτόγε περνεύω·
οὐδέ τις ἄν ἄλλος σὸν κλέον ἐξόρειοι.
πᾶς ἡ συγγνώμῃ μοι ἔχῃς πίσος ἔνεκα σιγῆς
ἠτ' ἀναγκάσει μοι πόδι σὸν τελέειν.
τὸτ' ἐδὴ τρύφαιμι μόνος, ἵνα καὶ πρὸ ἐμοῖο
νῦν θαυμαδῆναι τοῖόν ἐώρ ἐδέλῃς.
οὐτε ἡ μοικύνεσθε γῆς μοι οἷόν ἀπ' ἀρχῆς
μοῖτε καὶ ἄλλοισιν τῇ ἀγαθῇ ἐγῆς.

C

ΑΝΔΡΙ

ΑΝΔΡΙ ΠΟΛΥΜΑΘΕΙΑΤΕ ΚΑΙ

ἀρετῆς δαφέροντι, Ἀνδρέα μυλῖα
ἐυπράτην.

Αλλὰ σὺ Ἀνδρέα μεγαλυνε, ταῦτά γε ἀναγνὼς
Ἀσμάτ' ἀείσαρχ' (φαῦλα γὰρ ἐσὶ) γῆν.
Καὶ τὴν ἀδελφὴν μικρὰν ἔπεισιν σκείζου ἀοιδῶν,
Αἰνέσας πολὺς τὸνδε πόνον μεγάλης.
Αὐτὸς δ' ὀβελίζου πᾶν ὅπου δόξῃς ἄξιον ἔσται
Οἷός σου γὰρ πλέοσιν φαῦλα καὶ ἰδὲ λά νοῆς.
Ὡς δεῖ εἰς νεφελῶν ὀλίγ' πᾶς χεῖρα τανύσσει
Σὺν κεφαλῇ παντὸς ἀνθρώπου θέρύσας·
Καὶ γὰρ αἱ τοῖς ὕστεροις λιμὴν καὶ ἀργὸς
Ἡ ἀγανοφροσύνην ἔπεισ' ὅτι πάσης.

Οὕτω δὲ καὶ ἄλλοις ΜΥΛΙΕ ἀπ' ὁδοῦ ἀρχήν.
Μηδὲ μὲν καὶ ἄλλος φρεσὶν ἐπαγγέλλει·
Αὐτὸς ἐπιλέσσει κλίρον τοῖς μέζον' ὄλβου
Ὡπνι ὕστερος ὄργα δέκα μίλα.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Πιερίδ' ΜΥΛΙΟΥ ἀρετῇ τιμῶσι μάστιγι
Παλαῶν ἀνδρῶν φίλων πόνου ἐλπιωνίδ' ὕδωρ
Δόσαι, ἐκλεάσιν ἀγαθῶν κῦδος φέρουσαι
Ρώμης εἰς κρατερῆς, καὶ ἐμάσθ' εἰς λιγυράντα
Τῶν περ παιδῶν ὁ μὲν δὲ πῶς δέξεται.
Ἡ γὰρ τοῖς ἐθέλεις λάττω ρῆμα σὺν τῇ ἀκρόασι
Φωνῇ ἡδονατικῇ κτερίζων, ἐὰν ᾗ σοὶ ἀτθίς
Γλῶσσα φίλη, τῇ ποτ' ἐσθλῇ τέχνῃ μεμνημένη
Αὐτὴ ἀπὸ γλώττης μέλειτ' γλῆνιον ῥέει αὐδῆς.

ΑΛΛΑ

ΑΛΛ' ὁδὸς λεγέας τὴν τιμὴν αἰμοιβῇ
 ὡς καὶ οὐλῆς, τρεῖς ἰσοφάνων οὐλὰ δάδα κοράων·
 τὰς ὀλίγοι οὐλέσσ' ἢ δ' ἢ πολυκῆμονον ἀνδρῶν
 μέλλου ἢ συγέσει μόνου πρὸς χρυσὸν ὀφειλῶν.
 ΑΛΛὰ σὺ, ἔχ' ὡς οἱ πολλοὶ, μόνῃ ἢ πῶς ἔστι
 καὶ δ' ὡς αἱ πρὸς τῶν βασιλῆων ἢ ἄλλοις βασιλοῦσι,
 τὸντι καὶ μετέπλετα θεὸς πάντ' ὅλβια δάσσει.

ΠΡΟΣ ΑΡΝΟΛΔΟΝ ΒΟΥΡΗΝΙΟΝ
 ΤΟΝ ΔΙΔΑΧΗΤΗ ΚΑΙ ΑΡΕΤΗΤΗ

ὡς καὶ μετὰ οὐλοφῶντα.

Οὐκ ἂν ἐγὼν ἐνυρὸν Βουρήνιον ἔπαυ' ἐπὶ
 Ἀρρηνδον, πρὸς τὸ μοι ἠλυσθῆναι ἀγλαὰ δάδα
 οἶάτε τίς θνητῇ μδρόπῳ βροτῶν ἀνδρῶν διδόνῃ,
 χάρις γέρον· τὸ πρὸς πολλὸς οἶοι εἶσιν ἀγῆστοι
 τιμῶσιν, γινώσκῃ πολυχρόνις ἐνιαυτῶν
 ὡς καὶ φωνῇ βουλομένης ἔλκετόων
 Δανὸς εἶσι, ἢ τίς διδόνῃσι ἐλκύνουσι θυμῷ
 ἄλλο νόον φρονέει. ὡς δ' ὅς ἐστιν ἀγλαὰ λέξῃ,
 οὐδ' ἐπὶ δὲ ἀρετῆς, ἔδ' αὐτῶν ἐδὲ ἀνδρῶν.
 οὐδ' οὐλοῖς πᾶσι δέσσ' ἔδ' αὖ ἄλλοις βροτῶσι,
 πρὸς γὰρ· ἐπὶ σὺ νοῶν ὅσα καὶ πρὸς ἔδ' ἐνὶ ζωῇ
 πᾶσι δάσσει βουλήναις παιδίδας καὶ δ' ἀνδρῶν
 οὐ μόνον ὡς λόγον βουλήναις λεκρόπῳ
 εἰδέναι, ἀλλ' ὅτι δὲ ἢ ἀνδρῶν ποιοῖ μέγιστον,
 ορθεῖ νόον φρονέει καὶ ζωῇ ὅρθε βιδῶναι.
 εἰδε γέροντι χάρις πῶς πῶς σιλελιωπῇ.

Γανθίλω ὠφλῃσι νέοι: μαλλονγε καὶ ἡμεῖς
Σοὶ χεῖρ ἐδιδῶμεν ζωῇ· αὐ καὶ ζήσαντι;
Νῶντ' ἅμα ἐνδμίζοντι καλῶς καὶ ἡδία θνητῇ.

ΕΙΣ ΤΑ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ.

Ως δυσσόδυνήθ' ὦν πλείν ἀνδράσι θνητοῖς:
ὧς χαλεπῆ: καὶ γὰρ κατὰ πρῶτον χρησιμοῖσι μέμνη,
Ἀνθρώποις ἢ βραχὺς πέπωται δίσμορθ' αἰῶν.
Ὅτι δ' ἔχει δεινὸν τόδ' ἰάσαι· αὐτίκα παρδὴ
Γινώσκω, μέγ' εἶδ' ἔοῦσα πρὶν διφρονέεσσι ὄνειρ:
Ἐνδ' ἄλλῃ φύσεως τέχνη χαλεπύτε καλῆτε
Εἶν, δεινὸν δὲ ψυχῆς διωάμεσθε καὶ ὄργα.
Καὶ πῶς πολὺ κρείττον πείλοι ἢ τὸ γινῶναι ἑαυτῶν.
Αὐτόντ' ὅζ' ὀρθοῖο λόγος γνωδῶντα σοικεῖν
Ῥέξαντ' ἐνδοκίμοις πράξεις καὶ ὄργα δίκαια.
Δούτ' ἀρὰ δῶτινας ἔλε πόνθ' ὦνιστ' ἀρετῆσθε
Καὶ μάθετ' ὑμετέρης διωάμεν καὶ βένθεα ψυχῆς.

ΕΙΣ ΣΑΡΑΝ ΤΗΝ ΓΕΩΡ-
ΓΙΟΥ ΚΡΑΚΟΒΙΟΥ ΓΥ-

νόκη γεγεννημένην.

Οἱμοι ἀγγελίης ἡμῶν καλὰ δῖα φορέσις
Αἰδ' ἡδ' ἀγγελίῃ ὠφέλε ψυδ' ἔμεν.
Ὡς αἰεὶ φήμη ἄχαις νημερτέα βάσεις,
Ἡρ' ἢ φέρεται ἡμῶν ἡδέα, ψυδ' ὄρεται.
Κάτθανον ἐλογίμων κατάρου βλάστημα πολέων
Αἰ αἰ θηλεῶν κάτθανον θυρὸν κλέθ
οὔνομα

Οὔνομάτε λιατόν καὶ ἡδεα κεδνά λαχῶσα
 Κάνης, ἢ ἄλοχ' πρὶν ἀβράμης ἔλω.
 Αὐτὴ δ' ἦν ἄλοχ' μεγαθύμης Κραλιοβίου
 Οὐ λελῶ ἀνδρώπων γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.
 Οὐνεκ' ἔβαλε παῖς χέλην ἐλικωνίδι πύγῃ
 Ἀνδρῶν ἐλογίμων γίνετο κύδι' ἀνὴρ,
 Εἰδὼς πάνθ' ὅσ' ἔχε βωμὸς πολυώνυμος ἑλλὰς
 Οὐσάτε Ζηλῆμων ἑλλάδι' ἱταλῇ
 Πῆτωρ δ' ὡς ὁ πύλος βασιλεὺς ἢ δῖ' ὁ δ' υἱὸς αὖτις
 Δεινότητος κρατερῆς γ' βασιλοῦσι λέγῃ,
 Τοῖσδ' ἀνδρὸς ἀκοῖτις ἔλω, αὐτῇγε μάλ' ἀγνὴ
 Εὐσεβέσθαι λιτᾶς σωφροσυνῇ τε θεῶν.
 Ἡ δ' ἑδλῶν γῆνέ τερα τέλει, τίλει τε δέ, λαμπρόν
 Φῶς ὀλιγοφρονέσσ' ἡελίοιο λίπνυ·
 Εἰς ἔσθρον πᾶμλιν φαέθονδ', ὅθι δέπτι δῆμα
 Εἰ καλῶν χαλεπῶν, ἐκέπτι δῆμα μόρξ,
 Οὐκέπτι δῆμα σιότῳ: τὸ γ' δ' ἡ πᾶμύδιον εἶη
 Τοῖς κλαίεσι φίλοις, ἀνδρῶν δ' ὀδυρομένων.
 Χρῆσι θεὸς θνήσκεν ἡμῖν πέπρωτοι ἅπανσι,
 Ρᾶσι δέ τοις πιστοῖς ἐλὲ σέθεν δῖ' ἑβί' ὦ.

ΕΙΣ ΕΝΡΙΚΟΝ ΤΟΝ ΙΩΑΝ-
 ΝΟΥ ΓΟΗΤΟΥ ΒΩΚΕΡΟΝ.

ΤΥΤΘὸν ἔτ' ΕΝΡΙΚΟΝ τὸν ἀείσθαι μάτῃ' ὅγ' ὦν
 Βώκερον, ὥπιν' ἐγὼ ὅτε θείης νόματι πύγῃς
 ἠγνύδην, πᾶσι γὰρ ἰλαρᾶς πρᾶπίδεσι πᾶσι,
 Κλαίοντι: ὡς μιν μοῖρα καλὴν ἔκτανε πρὸ ὥρας
 Κλαίει μιν δ' ὁ παῖς, λαοὶ μιν πότνια κύνει.

C 3

Βώκερ

Βάλερε λίγε γοῦ πᾶσι βίβασαί τε γυναικῶν.
 Οὐ τοι ὅπως ἀπόλωλε παῖς. ἦν γάρ τε καὶ ἄλλοις
 ἠδὲ θεῶ. Φιλίει μιν σώσειν γυναικὸς ὀλύμπου,
 ὅσγε μιν ὄδω δὴ πολέμου, μόρος ὀφεισάσων
 Χάρις ἢ νηπιαχόμ ὄφθω ὦ ΕΝΡΙΚΕ Κλίοςε
 Γυναικὸς καὶ ἐβαπτίσθης, ὀλίγον δέτε λῦσας
 Καὶ δάσιν: αὐτὰρ ἐγὼ δὴσι πάλιν διακαθάρσιν
 Ζήσιν δὲ ὁδεμίαν δεδωὶς ποτὲ μῆτραι ἀπορπῆ.

ΚΑΣΤΑΡΙ ΤΩ ΑΚΥΛΑ ΘΕΟ

λόγω, πᾶσι πᾶσι Φιλίετα.

Ζωοδότῳ λογίῳ κῆρυξ πολυώνυμε Καστῶ
 Πάππαι Φίλ' ὦ ἀετὶ παρ' ὀφθῶν ὄνομ' ἔχων
 Πρῶτα σέγ' ἀθανάτων καὶ ἀγνῶν μῶσαι ἔθνηται,
 ὦ λαβῆς ἐκ παύσιν γῆρας ὅχι γῆρας.
 μάλλον δὲ ἀθανάτων διδάχῃς ἀπὸ χειρὸς φόροιο.
 Καὶ γὰρ σ' ἔσπεσας, ἀθανάτων βασιλῆ.
 Εἰς τὰς χεῖρας, χεῖρας δὲ αὐτὸς ποτὶ μὲν ἐπέσπεσας,
 Ζώων δὲ γυναικῶν καὶ μετὰ ποτὶ μὲν ἔχας.

ΑΝΝΗ, ΜΗΤΡΙ ΦΙΛΑΤΑΤΗ.

Αννα Φίλη μῆτερ, ποτὲ σ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρέσσω;
 Οἱμοὶ νῦν ἢ μέλας θάνατος σέθεν ὅσας κἀλυφῶ
 Αὐτῇ ἐπὶ τέθνηκε πατὴρ σὸν, αἰετὸς ἰδλός.
 Χάρις Φίλη μῆτερ, ποτὲ σ' αὖ ὀρέσσω ἀλκιδῶς
 Εἰς ζωὴν ἐτόρξ, νῦν δὲ ἡμῖν ἄλγε' ἔλεπας
 ἠδὲ πόθον, ἡλῶναι σέθεν πᾶσι δαίμονα γυναικῶν
 ἠδὲ σωφροσύνης, ἀγνῶναι δὲ βίβασιν,
 Συμπάσης δὲ ἀρετῇ, ἢ κόσμον δηλῆσιν οἷσι.

ΧΡΗΜΑ

ΧΡΗΜΑΤΑ ΠΡΟ ΣΟΦΙΑΣ.
Οὐτ' ἀρετῇ δ' τ' αὐτοῖσι λεχασμένοι ἴσιν,
Αἰψὰ φιλοθροῖ χήμασιν κησάμενοι.

ΟΙΣΤΕΟΝ ΚΑΙ ΕΛΓΙΣΤΕΟΝ.
Τέτλαδι δυσυχίλῳ πικρὸς σῶπαι, κράτετε
ἐλπίδας, ὅπως δὴ πᾶν τὸ καλὸν κρατέοις.

ΤΥΧΗ.
Εὐτυχίῃ ὁπόταν σοὶ λάμψῃ ἀγλαοφειγής
πολλάκι σιλῶν σ' αἰψ' ἐκάλυψε φάος.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ τῷ συγγραφίῳ.
μή τι θεοδ' ἔμβιο τύχης κρατῶν γ' ὅφρ' ἐσι λίσσῃ
Δάδιδι, εἰ γὰρ μιν κατέχευ' ἀλύβοισι χαλίνοις,
πάντα κρατεῖ κατέχωρ. σὺ δέ τ' εἰς θεὸν ἐσέειξαι
τίς σ' ὀλέτερα τύχῃ μογοῦσας βλάψαν ἀνίας;

ΤΟ ΑΥΤΟ.
εἴ γε θεοδ' ἔμβιο τύχῃ δὲ, θεὸς ἢ μοι ἄλλος
πᾶσι βλάψαν τις μ' ὀλέτερα τύχῃς.

ΤΟ ΑΥΤΟ.
εὐτυχίῃ θεόθεν γέγ' ἀνθρώποισι, ἐπεὶ δὲ
οὐτ' ἐμοὶ ἐλπίς πῶς ἄρα δυσυχίως

ΤΕΛΟΣ.
ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ.

Rostochij Stephanus Myliander

1565, excudebat.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and includes several lines of script, possibly in a historical or religious context. Some legible fragments include "X...", "O...", "T...", "M...".

καί τε βροχὺς τήν τε ἐδλὸν λυπειγχεύας·
ἡ δ' ἐπὶ τῇ ἀλόγων θνητὰ τέλει ὄρω.

Λ. ποιμέσι Σιμυχίδης ἄσας μελιηδέας ὕμνος,
ἢν συνέγγα φέρει τοι φίλε λυγροδίη,
πας αὖρ ὅς ἐξ ὄργου μάλαρ ἐς τὴν νύσαν ἴσαντες
Αἴψα μάλα προφίρην δίδρα χεῖρ' ἔειπες θεῶ.

Ἐξυπνιστὴς κατὰ πόρην ἀπὸ παροῦς δὲ ἄνδρα
ἠυξήθη ὥδης πῖσος, ἀπὸ θυοῦ νοοῖς.
ἄχῃ ἀγαροῖτο νέεσσι μάλαρ, ὅστις ἀλὶς
ἔμελλε γλυκέρως ἡγεμόν' ἰδὲ δαχέσθαι.
ἡ δ' ἐλέετο· ὅς δ' ἐλεοῖσιν ἄμυνε
ἢ παλάμῃ θνητὰ πέναντα μιν.
ὁ δ' ἐννοῖς τις ἐλόυσε καὶ ἡμῶν
ἄσ' ἀπόλωλε φύσις.

Αγ. Ωλετο
τὰς πρὸς ὅλοι' ἀγαθῶν
Δυσσεβέω
οὐκ ἀρ' ὅς τὰ δίκαια νοεῖ.

Λδ. Οἰκῶν γυνὴ δὲ φυλάττει
Κρεῖδ' ἡ τήν τε ὄχον
ἔρρετω ἔτις ἐφ' ἧς
ἔνι' ὀφέλει χρεῖς.

Λε. Πολλοὶ πελιπόδ' ἔγνωσαν
ἰκόνες θυφάκτα παντὸς

